

SZABOLCSI HIRLAP.

VEGYES TARTALMU HETI LAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉTEN EGYSZER, VASÁRNAPON.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „
A községi jegyző és tanító uraknak egész évre csak két forint.

Az előfizetési pénzek, megrendelések s a lap szétküldése tárgyában teendő felszólalások **Piringer János és Jóna Elek** kiadótulajdonosokhoz (szarvas-utca 119. szám) intézendők.

A lap szellemi részét képező küldemények, a szerkesztő ezime alatt kéretnek beküldetni.
Bérmentetlen levelek csak ismert kezekről fogadtatnak el.
A kéziratok csak világos kívánatra s az illető költségére küldetnek vissza.

Hirdetési díjak:

Minden háromszor hasábzott petit-sor egyszer közlése 5 kr.; többszöri közlés esetében 4 kr.
Kinostári bélyegdíj fejében, minden egyes hirdetés után 30 kr. fizettetik.
A nyilttéri közlemények díja soronkint 15 krajczár.

Hirdetések: főlvetetnek a kiadóhivatalban (szarvas-utca 119 szám.) és **Lehnert A.** könyvkereskedésében.

Előfizetésre való felhívás.

Lapunkra, az október — deczemberi időtartamra nézve, új előfizetést nyitunk; amire tisztelettel fölhívjuk mind azokat, akiket még eddig nem lehattunk szerencsések lapunknak megnyerni. E negyed különösen előnyös lesz, amennyiben e negyedben 4 óra eső számokat állítunk ki: hogy a rendes előfizetési határidő kerékvágásába jöhessünk. Lapunk olvasói meggyőződhetnek 11 hó alatt, hogy mi részünkről mindent elkövettünk, csak hogy lapunk az irodalom színvonalára emelkedve, különösen és kiválóan a szabolcsmegeyi közügyeknek és társadalmi érdekeknek lehető jó és hasznos szolgáltatásokat tehesünk.

Pirulás nélkül elmondhatjuk, hogy azt, az adott viszonyok közt, meg is tettük.

A megyei és községi közéletnek, nemkülönben a népnevelési ügynek és közművelődési érdekeknek jövőre is hű és igaz képviselői akarunk lenni.

Különösen ajánljuk lapunkat a megyei szolgabíráknak, községeknek, községi jegyzőknek és tanítóknak nemcsak azért, mert érdekeiket soha sem fogjuk szem elől téveszteni; de azért is, mert részükre lapunkat fele áron adjuk.

Azon reményben, hogy e nemes megye értelmisége a megérdemelt elismerést nem vonandja meg tőlünk, maradtunk tisztelettel,

a lap kiadói és szerkesztője.

Tiszteljük a munkát.

II.

Lássuk először is a dologtalanságot mint a szellemi tengődés egyik okfaját.

Mi a dologtalanság? Nem dolgozni akarni s nem tudni dolgozni: egyaránt dologtalanság.

TÁRCZA.

MUTATVÁNY,

„Sámson“ című költői elbeszélésből.

XII énekben.

Irta: Mikola László.

II-ik ének.

És — elméne — az — asz-
szonyemberhez, és tón lakodal-
mat ott Sámson, mert ugy szok-
tak — cselekedni az ifjak.
Biblia.

Virradni kezd. Az éj, fátyolát letette.
Rózsás hajnal szállott felhőtlen keletre;
Nyomába jött a nap, sugár-szárnya rezdül:
Végezni nagy utját, az égen keresztül.
Egész nagy természet új életre támad:
Balsamán a mult éj gazdag harmatának;
Mely a virágoknak kelyhén, fénybe reszket,
A napsugarán, mit csókként ráeresztett.

A két családot már a nap ujra kelte,
A földi boldogság szent honába lelte;
De leginkább Sámson, s tündérszép arája
Érzék, hogy a föld a boldogság hazája.

Mindennemű született vagy szerzett képességünknek szükségleteink kielégítésére való fel nem használása, dologtalanságnak nevezhető, tekintetbe sem véve az indokokat, amelyek ezen mulasztást okozták.

Akár azért nem dolgozunk, mert általában minden megerőltetést kerülünk; akár azért, mert bizonyos foglalkozást méltóságunkhoz nem illőnek tekintünk és tartunk, akár azért, mert elmulasztottuk képességünket hasznos foglalkozáshoz szoktatni: a gyakorlatban egy és ugyanaz. Következménye mindíg csak a mások munkásságára való támaszkodás ami pedig soha sem lehet tiszteletre és becslésre méltó számítás.

A szellemi tengőzők két nagy táborba oszthatók.

Vannak ugyanis olyanok, akik dolgozni nem akarnak; vannak olyanok, akik dolgozni nem tudnak. Ezen erkölcsi és értelmi nyomorultak mellett azoknak száma, akik szeretnének is, tudnának is dolgozni, de semmi módon sem képesek alkalmazást nyerni, szintén jelentékeny.

Ha a magyar társadalom viszonyait kissé behatóbban vizsgáljuk, úgy találjuk, hogy nálunk sokkal szegényebb a nép, gazdaságunk sokkal kevésbé fejlődött: sem hogy számos művelt egyének, megfelelő és tisztességes munkakört nyújthattak.

Ha azonban azt a kérdést meritjük fel, mi oka annak, hogy hazánk oly kevésbé vagyonos? és miért maradt el annyira gazdaságának fejlődése? Ismét csak azzal kell felelnünk, mert nálunk igen nagy mérvet öltött a tengődés, vagy más szavakkal, mert nálunk sok az ingyen élő, a dologtalan és foglalkozás nélküli ur.

Hogy a magyar kisbirtokosok nagyrésze elpusztult: sőt a nagybirtokosok, a főurak közül is sokan tönkre mentek; ez nyilván való dolog.

A közjogi viszonyok meglepő átalakulása; a hírberiségnek megszüntetése; a gazdálkodásnak gyors

Ünnepje a háznak, nagy ünnepje van ma!
Nehéz munkának most semmi hire, hamva.
Ruháját is elő, kiki azt kereste:
Mely, új színéből még parányit se veszte.

Ragyog a menyasszony. Öltözéke, rajta:
Nehéz szövethől van, s bizony drága fajta!...
Oda simult remek termetére, szépen:
Mintha neki vón csak joga arra épen...
Holló haja gazdag, dus hullámba szedve:
Ömlé körül arcját, hó-vállát befedve.
Akárcsak egy fehér rózsaszál magában.
Virulna, villámtól kigyult éjszakában...

Azur-kék szemében csillag ezrek égnek:
Pásztortüzeként, e leszállt földi égnek.
De hiszen ég volt az lángszerelmé menyne...
Üdvet árasztván szét véges végtelenje.
Arcán kelő hajnal oszlik szerteséjjel:
Mintha havast látnál vérben, holdas éjjel.
Ajka: nyíló rózsá, tavasz rajt'az — élet.
Szemsugára: bűvöl, mosolygása: éltet...

Mint fehér liljom, mit szellő szárnya lenget:
Márvány-fehér keble, lágy hullámba' renget;
Hevíték belülről édes, tiszta vágyak,
Mik, üdvre vetnek a menyasszonynak, ágyat...

megváltozása; a földnek nagy mérvű megadóztatása: a családi javaknak felosztása okozták és idézték elő azt, hogy a köznemesség Magyarorszában ma már nem az, ami valaha volt, — a nemzet díszé, a nemzeti erő képviselője.

A nemességnek egy bizonyos része, előre látólag fenn fogja magát tartani.

A másik részének pedig egészen más életirányt kell venni, ha azt akarja, hogy végkép el ne veszzen. El kell hagynia az eddigi meddő erőködést: a minden áron való uralkodási viselkedet, a hivatal utáni esengést. Amaz nevetéses emez pedig képesség hiányában szegyenletes dolog marad mindig. Ott van a tisztességes vagyonosdásnak és emelkedésnek egyik legbiztosabb módja, az ipar. Ezt, ezen eddig általuk oly igen lenézett, megvetett foglalkozáshoz kell az elszegényedett nemesség utódainak nyulni. Ekkor lesznek boldogok ők is, a nemzet is. Más idők léptek a régiék nyomába, más eszközökkel kell a nemzet felvirágzását és hatalmát előmozdítani.

Míg a mi falusi középosztályunk ez igazságot meg nem ismeri, mindaddig nincs mód, nincs eszköz, a szellemi tengőzők szaporodását megakadályozhatni.

Amíg az elszegényedett falusi nemes ember inkább irnokká képezi fiát, mint iparossá; amíg többre becsüli a cifra nyomoruságot, a munka által biztosított függetlenségét: nincs számára segítség a társadalomban.

Ily nézeteket azonban a sajtó nem fog az elfogult emberek lelkébe ültetni. A legjobb akaratu és bölsebb sajtó sem képes ily gyökeres változtatást előidézni a mai beteg társadalomban.

De majd beülteti e nézeteket, majd megvált toztatja a mai beteg társadalmat! az egyesek nyomorusága, a körülmények kényszerű hatalma, amely elől már nem lesz menekülés.

A szellemi tengőz, a vérkegyelet, a nepotizmus

Ezer édes vágyak... ezer édes álmok,
Melyek mind gyönyörre, mind öröme szállnak...
Hisz' ha van a szívek, még él, drága napja:
Azt annak, csak első, láng-szerelme adja!...

Karjain ékszerék. Két piczinyke lába:
Bizony beillenék tündérek honába!...
Szóval: egészben, egy istenkéz remeke,
Mely csudálást költ a földi emberekbe.
Esküvőre mostan, esküvőre mennek,
Hogyha ők nem, akkor ki örülne ennek?!
Összekötni lelkük lánggyujtotta vágyit,
Hisz két érző szív csak pusztán, erie vágyik...

Hófátyolt, mely lefolyt remek termetére,
S koronát tettek a menyasszony fejére;*)
Vitték vig dalok és zene hangja mellett:
Járása, akár egy súlytalan lehellet.
És esküvő után, a szülői házban;
Mert kell, az új párt, hogy apja is megáldja...

*) A keletieknél szokás volt a befátyolozott, nyakán aranylánc, fején koronával báloch ékesített menyasszonyt az egybekelés napján, leánytársnőinek zene, és dalok mellett kiserni esküvőjére. Az esketést megelőzőleg a nászszereg s rokonok, áldásért imádkoztak a kötető frigyre, számos gyermekek kívánása mellett, és csak azután adta össze, áldása mellett, a leány apja is az új párt. Esküvő után a menyasszony eltávolítottott estig, mely idő leginkább fürdésre használtott, hogy a menyasszony tisztán adassék át, s este ujra fátyolozottan vezeték a háloszobába.

által még egy kevés ideig talán biztosíthatja léte-
lét; de nem sokáig.

Az állam, épen úgy mint a tarsadalom, sokkal
szegényebb, semhogy a dologtalanságot már sokáig
díjazhassa, vagy a szellemi tehetetlenséget táplál-
hassa.

Kétségkívül eljő az idő nem sokára, amikor
a szellemi tengőzők is hozzá fognak a dologhoz,
ha majd meg győződnek, hogy munka nélkül meg
nem élhetnek.

Miért halad Amerika oly villámgyorsasággal?
Miért szárnyalja túl Európát a haladás terén?

Leginkább azért, mert ott rég átlátták; hogy
nincs más választás, mint vagy dolgozni vagy
tönkre menni.

E nézetnek ez arany életszabálynak kell oltárt
emelni nálunk is, ha boldogulni akarunk, Ezt kell
terjeszteni a sajtó, az iskola, a törvényhozás és a
társadalmi érintkezés útján. Ez elv, e nézet képes
egyedül hazánk erkölcsi és gazdasági életének úte-
reit údvös mzsásba hozni. Ez életelvből virágozik
fel a legtöbb erény, amely az egyeseket szeren-
cséssé, a nemzetet pedig nagygyá és hatalmassá
teszi.

A munka és emberi méltóság tiszteletben tar-
tása; a rend iránti fogékonyság, az egyszerű élet-
mód táplálkozásban, ruházatban és elvekben: tehet
csak egyest, és tömegeket gazdaggá, függetlenné és
nagygyá.

Azért is: tiszteljük a munkát.

B. A.

Őszi vetőmagkölcson ügy fenn és alatt.

Szabolcsmegye inséggel küzdő, gazdálkodó közön-
sége részére, az őszi vetőmag-kölcson megadása, a magas
kormány által, kilátásba helyezett, a kölcson igény-
lők közönségkenti kimutatásának beterjesztése óta so-
várogra leste-várta azon pillanatot, minden egyes se-
gélyt igénylő gazda; amidőn vetőmag-kölcsonéhoz hoz-
zá juthat, s bizonytalan jövő reményében földbe szór-
hatja azon magot, melyből maga s családja fentart-
hatásának s szükségéi fedezhetésének anyagi eszközt
Isten kedvező kegyelméből bizalomteljesen várja.

Elmult hosszú három hó, s ma már tudjuk, hogy
az államtól, alap hiányában a megye közönsége segélyt
nem nyerhet; de meg van engedve, hogy a megye
saját hitelére, bár állami támogatás mellett kölcsonöz-
hesse a szükséges pénz összeget. Mísem természetesebb
tehát, minthogy a megye közönsége roppant erkölcsi s
anyagi felelőssége érzetében, mielőtt kölcsonhoz nyul-
na, azokról is biztosítani kívánja az ügylet megköt-
hetését, s a segélyt igénylő egyesekért a kölcson egyetem-
leges kötelezettségét is követeli, s ezzel elértünk azon
Tarpei sziklához, melynek elmozdításához sisyphusi erő
is igen csekély.

Az egyes községek ugyanis képviselő testületi ta-
nácskozás tárgyává teszik az ügyet, s bár belátják
a vetőmag-kölcson szükségének égető voltát, mind
amellet kénytelenek az egyetemleges kötelezettség ter-
hét úgy magukról, mint a kölcsonról is elhárítani. —
S kérde: lehet-e ezen csudálkozni!?. Lehet-e a köz-
ségi képviselő testület illetően eljárását rosszalni, avagy
csak szigorú kritika alá is vonni??!! Nem! ezer-
szer is nem!!.. Ha áll azon igazság; melyszerint
minden ember legközelebb áll magához; kétszeresen nyer

ezeken mai nap ezen igazság, amikor az általános nyo-
mor, inség közepette a hitel, a bizalom s az egymás-
iránti jótenni vágyó emberbaráti érzület is fagypontra
szállott alá.

Ha szorongatott anyagi viszonyainkra tekintettel nem
vagyunk képesek segíteni magunkon, miként segíthessünk
másokon?

Hogyan vállaljuk el más terhet akkor, amidőn saját
terheink alatt csak nem össze roskadunk!?

Hiszen — tudom lesznek sokan, kik felebaráti
szeretetre s emberi érzelmre hivatkozva tiltakozni fognak
ilyetén észjárás ellen, de azok vagy tulságosan nagy-
lelkűek, s a nagylelkűség gyakorlására megkívántató
anyagi eszközök birtokában vannak, vagy olyanok, kikből
még az emberek iránti hit és bizalom egészen ki nem halt,
vagy végre olyanok, kik sem az első sem a második osztály-
ba nem tartozván, usznak az árral, mely őket tova sodorja
s vagy elérnek a biztos célhoz, vagy egyszerűen szirthez
ütődnek.

Előbbi esetben meg dicséri, utóbbi esetben meg-
szánja őket a világ, s egyszerűen napi rendre tér fe-
lettük. Segíteni embertársainkon minden esetre kötelesség,
de viszont önmagunk iránti kötelesség saját érdekünket
családunk érdekét bekövetkező katasztróphától meg-
védeni a fenn forgó esetben pedig a veszély minden
esetre kilátásba van helyezve, mert;

a kölcson lakossága egyetemleges kötelezettség el-
vállalása esetén teljesen biztosítva nincs, s így nem csak
veszélynek teszi ki magát, de félre vezeti a megye intéző
férjait is, kik további eljárásukat a kölcson által lesem
alapra fektetik.

Jót áll kötelezettséget vállal a kölcson egyes egyé-
nekért kik ingatlan vagyon birtokában vannak; de
kérdés: hogy a ma meglévő vagyon megleend-e holnap
s nem fog-e a teher vissza maradni a jótállóra?

Ha a kölcson személyre száll, ilyen eset nagyon
sok bekövetkezik, mert biztosak vagyunk-e affelől,
hogy a jelen inséges évre nem fog-e egy még inségesebb év
következni?

De minthogy a kölcson birtokhoz is köttetik, —
ez esetben már az ügy más világitást nyer; mert ellen-
vethetik, — a kölcson az egyenes adók természetével
birván, a lejárt, de nem fizetett részlet telekkönyvileg
biztosítható, s a birtok bírói uton történhető eladása
esetén, a kölcson rendi sorozatban elsőbbséggel birhat.
Ez áll, de éppen ezért miért nem lehetett, s miért nem
lehetne a magas kormányuk úgy és akként intézkedni,
hogy a kölcson ügy már alapján biztosítottassék, —
s ne lenne kénytelen a segélyt igénylő, ingatlan vagyon-
nal bíró gazda, egy második vagy harmadik ember ke-
gyelmére támaszkodni, s kitenni magát annak, hogy
mert az általános hitel megrendült, s a bizalom az
emberekből ki halt, több száz forint értékű ingatlan
vagyonával szemben 40—50 forintnyi kölcson t ne nyer-
hessen. Miért nem lehetne az őszi vetőmag-kölcson, mely
mindenesetre a vagyoni álláshoz mérten adatnék, a
szöllő-dézma-váltás tartozáshoz hasonlóan mindjárt ter-
mészetesen, díjmentesen — telekkönyvileg biztosítani,
s törle-ztés után a kölcson feljegyzést egyszerűen hi-
vatalból törölni!?

A megyei bizottság érdemes tagjai igen háládatos
munkát végeznek az inséges gazdaközönséggel szemben,
ha hogy ezen ügyet kellő megfontolás alá vevén, ér-
demlegesen intézkednének s lehetővé tennék azt; hogy
a vetőmag-kölcsonre szorult gazda segélyt nyerhetne
kellő biztosíték mellett anélkül; hogy érette másokat köte-
lezettség alá vonni kellene.

Sz.-Gy.-Ábrány, 1880. szept. 30.

Nagy Kálmán,
községi körjegyző

Szabolcsmegye gyűlésterméből.

Szeptember 21-én 1880.

(Folytatás.)

Az alispáni időszaki jelentés felolvasása és meg-
vitatása után, Mezőssy László két indítványt terjesztett
a közgyűlés elé.

Első indítványában üdvözlő iratot óhajt intéz-
tetni Budapest város képviselő testületének, a buda-
pesti német színház kérdésében elfoglalt álláspontjáért
és hazafias magatartásáért.

Az indítványhoz szólottak *Kauzsay Károly, Bleyer
Miklós, Lukács Ödön, Vidliczkay József* és *Zoltán
János* alispán. Leghazafiasabb szellemben szólalt fel
Lukács Ödön, pártolván és helyeselvén a fővárosi kép-
viselet eljárását, melyszerint nem engedte meg, hogy
az ország szívében idegen nyelvű közművelődési intézet
állíttassék fel a nemzeti szellem hátrányára.

Végre határozatilag kimondatott, hogy a buda-
pesti városi képviselő eljárása *jegyzőkönyvileg helye-
seltetik.*

Mezőssy László második indítványában az állami
rendőrség felállításának meggátolására hívja fel a megye
közönségét. Ugyanis feliratot javasol intézteni a bel-
ügyminiszterhez s átiratot az ország megyéihez az indít-
vány pártolása végett.

Lányi Antal nem pártolja az indítványt. Erősen
hangsúlyozza a megyei rendőrség siralmas s szána-
lomra méltó állapotát. Azt mondja a többi közt, hogy
ha az állam nem gondoskodnék a rendőrség szer-
vezéséről, a megyének kellene a kormányt arra figyel-
meztetni.

Mezőssy L. védelmére kelt indítványának. A rend-
őrség szervezésének ő is barátja; de úgy, hogy az
a megye hatósága alá rendeltessék, mint most is van.

Kauzsay Kár. az indítványt fenntartani kívánja
azon időre, amikor a megye határozott tudomást fog
szerezni az állam e vonatkozatu eljárásáról; addig
azonban az indítványt elejteni kívánja.

Olvastatott az 1881-dik évi költség előirányzat.

A felolvasás után felhívja *Bégányi Ferencz* fő-
jegyző a közgyűlést, ha kíván-e a költségelőirányzathoz
szólni annál inkább, minthogy az jó előre közöltetett
a bizottmányi tagokkal?

Kauzsay Károlynak az előirányzat ellen nincs
 kifogása; a főispáni 300 forintnyi lakbért azouban, 600
forintra javasolja fölemeltetni.

Az indítvány általános helyeslés közt határozati
erőre emeltetett.

Előterjesztetett a belügyminiszteriumnak 1750/80
számu leirata, a melyben felhívja a megye közönségét,
hogy a köztörvényhatóságok rendezéséről szóló 1870.
XLII. t. cz. 28. §-a értelmében, a választott bizott-
sági tagok felének kisorsolását s a törv. hat. bizottság
kiegészítése végett szükséges előmunkálatokat haladéka-
lanul foganatosítsa.

Az elrendelt kisorsolás teljesítettén, kisorsoltattak:

1. *A kiskvárdai választó kerületben:* Szenesy Mi-
hály, dr. Reismann Miksa, Gyurisko Ferencz és Szabó
László;

2. *az eszényi v. kerületben:* Pelestyák Ignác,
Pazár István és Makkai Miklós;

3. *a t.-pálczai v. kerületben:* Vay György és Dió-
szeghy Pál;

4. *a f.-litéi v. kerületben:* Szalánczy Endre,
Busik Zsigmond és Kraus Farkas;

5. *a dombrádi v. kerületben:* Almássy István
és Nozdroviczky Jenő;

6. *a lövö-petrii v. kerületben:* Nagy Tamás,
Dicső Dániel és Szini Pál;

Virága szerelem, kis madárka benne
A zengő boldogság, üdv-lombján pihenve...

Meg volt az esküvő. Most a ház is éled.
Lakadalom, készül, lesz kedv, vidor élet...
Lakadalom még ám, hét nap s anyyi éjen:
Hogy rólla a környék sokáig beszéljen...
De hagyjuk a házat, mig le száll az este,
Magunknak egész egy más irányt keresve.
Ugyis amig mind en elkészül a háznál:
Nem egy dolog lesz ott, jóval több a száznál.

Ős szokás a népnél, és megtartja hiven,
Habár zsarnokság is e szokás, a sziven,
Hogy esküvő után, az új pár, csak este
Látja ismét egymást, muló, földi testbe'...
De a lélek útja nyitott, zárhatatlan:
Ott ölelik egymást minden gondolatban...
Igy indult ki Sámson a szabadba, titkon;
Hiszen napleszáltig megőrülne itthon...

Halad méla csendben, hő szerelme szárnya,
Ringatja lelkét, egy tündérhonba' járva:
Mint szellő, galyhegyre rakott gerle fészket,
Mint kebel, mit a szív hullámmászra késztet...
Körülte mindenütt mosolyg, pezsg az élet,
Virágkehely rezdül, bokor, fű, fa, éled;

Éltüket boldogság, öröm: édesebbé,
Frigyüket, sok gyermek tegye: erősebbé!...

És az apa csendben, imádkozni kezdett,
Míalatt szemén az öröm könnye rezgett...
S megáldotta őket, kezük' összetéve,
S ezzel el volt oly hön vágyott üdvök, érve!...
Szívök csak most boldog! Már nem tiltja, semmi:
Egymás ajakáról csókot, csókra venni...
Boldog lelkök, miként gerle pár, a lombon,
Rengett, felülálva minden földi gondon...

Azt hívék, a szív csak örök menyinyet érez,
Mit fájdalom nem tép, bánat meg sem vérez;
S hogy egygyé lett a föld összes üdve, válna.
S ez csupán övék lett, be, szívükbe szállva...
Hejh pedig, az élet fukar marku gazdánk!
Az üdvből csak kevés zománczot ragaszt ránk!
És ha tevé, azt is megsokalja rögtön,
Kihány menyinyéből és járunk rut göröngyön!...

De ki a boldogság édenébe lépett,
Üldözik-e azt rut, rémalkotta képek?!
Gondol-e a gyermek, lepkét tartva kézben,
Arra, ha elszáll az, kedve tűnve lézzen?!
Nem gondoltak ők sem. Hisz tán vágyva tették,
Hogy az élet gondját, gyönyörben feledeék...

Ugyis van tömérdek fájó percze annak:
Élvezzék az üdvet, akik, benne vannak!...

Mit érez a szív, ha szent lángját elérte,
Melyért gyakran saját üdvét dobja bérbe?
Szeressen égön az, ki ezt tudni vágyik:
S megtanulta akkor, fennérzelme vágyit...
Az élet egy világ, tavaszában, ennek
Ezer színű bűvös virágok teremnek;
Érzeményvirágok, mik ha nyilni kezdenek,
A szív gyermek-álmi, mind, mind tűnve lesznek

Ki e virágokat úgy ápolja keblén
— Rá, a lélek, áldó sugarát levettén —
Hogy még idő előtt hervadás ne bánssa:
Ott sohsem nő fel a fájdalom bogánca...
De ki idő előtt, dörén tépi szirmát,
Enüdvének ássa kora, néma sirját;
Melyre aztán többé, enyhe fényt mi hintsen,
A tarlott életnek, több tavasza, nincsen...

Ők boldogok voltak, keblök uj tavaszán,
Az első virágot, le, csak most szakasztván;
Nem haldoklik ott még, a szív lángolása,
Uj virágnnyilás az első hervadása...
Szívök liget, öln virág szereszéjjel;
Madárdal zengi át hó szerelmi kéjjel;

7. a gyűrei v. kerületben: Erdőhegyi Barna és Vay Péter;
8. a pátróhai v. kerületben: Csajkos Miklós, Batha Ignác és Vidovich Ferencz;
9. a napkori v. kerületben: Vályi Ferencz, Barna Miklós és ifj. Czukor József;
10. a bogdányi v. kerületben: Bégányi Ferencz, Rosenbaum Mózes és Gergelyffy Mihály;
11. a kemecsei v. kerületben: Mikecz Miklós, Laskay István és Tóth Lajos;
12. a buji v. kerületben: Héczey László, Bleuer Mór, Nyitray Sámuel, Zsoldos Ferencz, Andó Sámuel;
13. a szabolcsi v. kerületben: Dobozy Ferencz Szemere József, Sepsi Gyula és Türk István;
14. a rakamazi v. kerületben: Kék László, Héry Mihály, Losonczy György és Nagy Ferencz;
15. a szt.-mihályi v. kerületben: Szabó Ambrus, Rósenberg Móricz, Deák Péter, K. Róka Bálint és Bagdi János;
16. a t.-lőki v. kerületben: Bodnár János, Miklós László és Pál János;
17. a t.-dobi v. kerületben: Oláh István és Polonkay Albert;
18. a polgári v. kerületben: Hart Gusztáv, Kádár József és Suhajda József;
19. a baji v. kerületben: Csengery Gábor és Kiss Mihály;
20. a nyirbátori v. kerületben: Balaton István, Kocsordi Péter és Ausländer Zsigmond;
21. a nyir-bétekői v. kerületben: Propper Lipót, Terjék József és Bulatko János;
22. a m.-pócsi v. kerületben: Gencsy Sámuel, Molnár Demeter és Gergelyffy Ödön;
23. a p.-petri v. kerületben: Berethői Mihály és Pásztor István;
24. a ny.-madai v. kerületben: Ujlaky György és Eperjessy Pál és Jármay Jenő;
25. a balkányi v. kerületben: Gödény Ferencz, Szathmáry Sándor és Gencsy Béla;
26. a ny.-adonyi v. kerületben: Ujfalussy Béla, Somossy Miklós és Elekes Ferencz;
27. a geszterédi v. kerületben: Kósa István, Zahonyay János és Somossy András;
28. a n.-kállói v. kerületben: Borsi Bálint, Béres Ferencz és Schurina István;
29. az ujfehértői v. kerületben: Makláry István, és Szoboszlav József;
30. a nyiregyházi 1. v. kerületben: Nikelszky Mátyás és Bencs László;
31. a nyiregyházi 2. v. kerületben: Krasznay Gábor, Meskó Pál és Baruch Mór;
32. a nyiregyházi 3. v. kerületben: Kerekrethy Miklós, Bartholomaeidesz János és Meskó László;
33. a nyiregyházi 4. v. kerületben: Zajác József, Leffler Sámuel és Racskó Mihály;
- a kisorsolt s az esetleg időközben elhalt bizottsági tagok helyett a választás elrendeltetik s határidőül f. é. novemberhó 8-ik napja kitűzetik.
- Választási elnökökül és helyettes elnökökül be- választottnak:
1. A kis-várdai v. kerületbe: Pilissy László elnökül, Harsányi Menyhért alelnökül;
 2. az eszenyibe: Vidovich Antal, Szabó József;
 3. a mándokiba: Pilissy Lajos, Szmrecsányi Elek;
 4. a t.-pálczaiba: Liphay Károly, Erdőhegyi Lajos;
 5. a f.-litkeibe: Szesztay Károly, Liskay József;
 6. a dombrádiba: Szalánczy András, Lövey Sándor;

Mintha titkos nyelven sugna mind, feléje: Szerelmednek legyen, örök: üdve, kéje!...

És elért a helyre, ahol érezi karja, Megölt ellenségét lomb közzé takarta. Ott van az oroszán szép királyi teste: Megfakult véréből feketére festve. Mig a hullát mélyen, elmerengve nézte, Zsongó vad méheknek fészket vette észre; Mely a hulla mellett, pár araszra épen, Csaknem földszint volt egy üreg belsejében...

E kis üreg száját behinté azonnal, Mit körében szedett, kiszáradt pagonynyal, S felgyujván azt, a füst fojtó, bűzös árja: Benn a méhek éltét, közös sirba zárja. A széthányt üregben egész tömve, rakva, Halmozódék a sejt, az oldalfalakra. A hős mellé ült, és csemegézni kezdett. Óh bár maradt volna otthon, ülve vesztet!...

Majd egy növény órjás levelét letépve: A méznek egy részét abba helyezé be. Aztán szép csendesen, haza, vissza indul, Leszállván a nap is nyugat balmain, tul... És midőn az új est beköszönt a tájra: Ót már honn övezé az üdv tiszta árja. A mézről mitsem szól, mindhiába' kérlik: Folyást el, kitérő választ adva nékik.

7. a l.-petriibe: Lövey Antal, Erdőhegyi Antal;
8. a gyűrei v. kerületben: Hossay Kristóf, Sulyok Elek;
9. a gyulaházi v. kerületben: Csajkos Miklós, Márky Elek;
10. a pátróhai v. kerületben: Vidovich Ferencz Zsindely János;
11. a napkori v. kerületben: Kállay Jenő, Kállay Leopold;
12. a bogdányi v. kerületben: Székely Benedek, Takács János;
13. a kemecsei v. kerületben: Kállay András, Szalánczy Ferencz;
14. a bujiba: Héczey László, Zsoldos Pál;
15. a szabolcsi v. kerületben: Szentmariay Dienes Virányi János;
16. a rakamazi v. kerületben: Liphay Eduárd, Kauzsay Dániel;
17. a szentmihályi v. kerületben: gr. Desseffy Aurél, Oláh József;
18. a t.-lőki v. kerületben: Borus Lajos, Szomjas Sándor;
19. a t.-dobi v. kerületben: Stefány János, Szomjas László;
20. a polgári v. kerületben: Szeremley József, Adriányi Géza;
21. a baji v. kerületben: Kohányi János, Weinberger Adolf;
22. a nyirbátori v. kerületben: Szilcz Ferencz, Gencsy Sámuel;
23. a nyir-bétekői v. kerületben: Erős Kálmán, Bory Béla;
24. a mária-pócsi v. kerületben: Gencsy Bertalan, Stépán Elek;
25. a p.-petriibe: Kállay Ferencz, Berethői Mihály;
26. a mádi v. kerületben: Szegedi István, Péchy Pál;
27. a baktai v. kerületben: Uray Miklós, Hunyady Ferencz;
28. a balkányi v. kerületben: Gaal Elek, Gencsy Béla;
29. a nyir-adonyi v. kerületben: Szentmiklóssy László, Somossy Miklós;
30. a geszterédi v. kerületben: Nyiri János, Katona András;
31. az ujfehértői v. kerületben: Szoboszlav József, Szunyogh Imre;
32. a n.-kállói v. kerületben: Bleyer Miklós, Nagy János;
33. a nyiregyházi 1-ső kerületbe: Bodnár István, Bencs László.
34. A nyiregyházi 2-dik ker. Krasznay Gábor, Meskó László.
35. A nyiregyházi 3-dik ker. Miklós Ferencz, Sárny Pál.
36. A nyiregyházi 4-ik ker. Kerekrethy Miklós, Kornstein Ignác.

Budapest város törvényhatóságának azon átirata, amelyben tudatja, miként a hazai képzőművészet előmozdítására évenként 4000 forint fordítottassék a város pénztárából, s amelyben egyszersmind felhívja Szabolcs-megyét eme művészet támogatására, előterjesztvén: a megye közönsége, a főváros eljárásának méltatása mellett, az átiratot tudomásul veszi; minthogy azonban a megye oly pénzalappal, amelyet hasonló czélokra fordítani jogosítva lenne nem rendelkezik: a nevezett czélhoz anyagi támogatással ezuttal nem járulhat.

Fehérmegye közönsége átteszi gr. Zichy Jenőnek a népnevelési egyletek tervrajzáról szóló munkálatát pártolás és foganatosítás végett.

Az átirat a tervrajzzal együtt kiadatik a népnevelési bizottságnak tanulmányozás és véleményes jelentéstétel végett.

A népnevelési bizottsági tagságról lemondott Kállay András és az elhunyt Horváth Imre helyett, Schurina István és Harsányi Menyhért választottak meg.

TANÜGY.

Értesítés.

A városi iskolaszék által f. é. szeptemberhó 29-én tartott gyűlésében megbizattam, hogy a jövő tanévre az ismétlő iskolai tanköteles tanulók beiratását eszközöljem.

Tisztelettel értesitem tehát a t. szülőket, kereskedő iparos urakat, hogy a felső tanintézeteket nem látogató, s az elemi iskolákat végzett 12-15 éves gyermekeket, illetőleg tanuló inasokat, a közzoktatást törvény 50-ik §-a s követelménye értelmében, sziveskedjenek a városi ismétlő iskolába pontosan felküldeni.

A felvételek októberhó 3-án és 10-én délelőtt 10 órakor az evang. templom melletti iskola-épületben Habzsuda Dániel tanító ur osztályában történnek.

Pazar István.

HIRMONDÓ.

(k.) A nm. pénzügyminiszter, a Szabolcsmegyei közigazgatási bizottságnak, az adóbehajtás tárgyában, f. é. szeptemberhó 9-én hozott s a kir. adófelügyelő által föllebbezett határozatát felülvizsgálván; a megye közigazg. bizottságához a következő leiratott intézte: »Szabolcsmege területén a mezőgazdasági termelés eredményei, nem érték el ugyan a hozzájuk kötött várakozást; de oly silányoknak sem mondhatók, hogy az ország fennforgó pénzügyi viszonyai között, követelmem ne kellene, hogy az adózók az állam iránti köteleességüket a lehetőségig lerójják. Tekintettel mégis a közigazgatási bizottság jelentésében előadottakra, a kir. adófelügyelő határozati javaslatának nem akarok ezuttal érvényt szerezni; hanem utasítom a kir. adó-

felügyelőt, hogy a kis és nagy községekre nézve, a f. é. szeptemberhavi befizetések alapján, és a szolgabírák meghallgatása mellett, jelölje meg azon községeket, amelyekben az adóbeszedés hátramaradását, behajtással megbízott közegek mulasztása idézte elő; továbbá azon községeket, amelyekben a törvény szigorú alkalmazása, kellő eredményt ígér: s ehez képest a közig. bizottság még ez októberhó folytán tegyen újabb javaslatot. Ami végül a bizottságnak azon kérését illeti hogy mindazon folyamodóknak, akik dohánytermelők, a dohány beváltási, — a dohányt nem termelőknek pedig 1881. évi augusztus 1-ig halasztást adjak: kijelentem, hogy az e nemű egyes folyamodványok esetről-esetre fognak megvizsgálatni; általánosságban azonban a kérelmet nem teljesíthetem.« Ezen miniszteri intézkedést, tekintve az ország, illetőleg az állam-kincstár nyomott helyzetét, örömmel fogadhatja a megye közönsége.

(l) A tegnap tartott megyei rendkívüli közgyűlés, a kormány által kilátásba helyezett vetőmag-kölcsön kérdését, tekintettel a vetés idejének előhaladottságára s azon helyi körülményre, melyszerint Szabolcsmegegyben az őszi vetéshez csakis úgy lehet reményt kötni, ha a mag már szeptemberben földben van, elejtette. Figyelemmel azonban azon eshetőségre, hogy az állam által garantírozni ígért kölcsön pénzre, bárminő alakban, a megyei földműves osztálynak tavaszkor netalán szükségé lenne, a kormány e tekintetbeni atyai gondoskodását ezuttal megköszönve, azt a közgyűlés jövőre fentartani óhajtja. A kormányhoz terjesztendő felirat ily értelemben határozottatott föltétetni.

— A szabolcsmegegyi gazdatisztek főkegyeleme múlt hó 27-edikén rendkívüli nagy gyűlést tartott Nyiregyháza nagyvendéglő nagytermében. E gyűlésnek feladata volt nyilatkozni a fölött, hogy az országos gazdatisztek és erdészek «segély- és nyugdíj-egylet» alaptökéjének kezelését, a két ajánlkozó pénzintézet közül melyiknek ajánlatát kívánja elfogadtatni a központi választmány által. Fábian Ferencz főkegyeleti elnök előterjesztvén az «Első magyar általános biztosító» és a «Magyar-francia biztosító társulat»-ok ajánlatát: a főkegyeleti gyűlés a magyar-francia társulat ajánlatát fogadja el, mint legelőnyösebbet. Kimondatván a határozat, Fábian Ferencz elnök ur felkérte a főkegyeleti gyűlést, hogy miután lakását Szabolcsmegegyből Gömörbe teszi át: válasszon a gyűlés új elnököt, Erre a gyűlés egyhangulag felkérte a lemondó elnököt, hogy sziveskedjék az elnöki székben továbbra is megmaradni s az egylet érdekeit tovább is képviselni. Fábian Ferencz ur engedve a közöhségnek, az egylet élén továbbra is megmarad. Ezután a gyűlés szétoszlott s a nagyvendéglő éttermébe vonult a már megrendelt közebéd elköltésére. Az ebédnél e lapok szerkesztője emelt poharat s mondott rövid, de találó felköszöntőt az egylet elnökére, aki azt szintén igen meleg szavakkal viszonozta.

+ Schwartz Izidor nyiregyházi köz- és váltó ügyvéd, múlt hó 23-ikén váltott jegyet Mandel Regina kisasszonynyal Nyiregyháza. Ez alkalomból szinte örömmel fejezzük ki afölött, hogy a tisztelt ügyvéd urat e szíviszony és családi összeköttetés, csak szorosabbban fűzi megénkhez és városunkhoz. Tartós és igazi boldogságot kívánunk a kötött frigyhez.

* Az ellenőrzési szemle a közös hadseregheli katonákkal folyó év október havának 8-ik 9-ik és 10-ik napján a honvédséggel pedig f. é. októberhó 9-edikén fog megtartatni Nyiregyháza. Azok akik eme szemlére meg nem jelenének, a Kassán tartandó utószemlére saját költségükön lesznek kénytelenek felfaradni.

** A debreczeni és kis-kállói utca özszeszögelésénél oly víz- és sármedence van, amelyben áthatolni a legjobb vérű lónak is nagy erőfeszítésbe kerül. Figyelmeztetjük Nyiregyháza város közigazgatási hatóságát e veszélyes és egészségtelen pontra.

○ Liphay Béla szabolcsmegegyi földbirtokos e napokban kelt össze Draskóczy Lenke urhölgygel Gömörben. A menyegzőn számos gömri és szabolcsi kitűnőség jelent meg.

(y.) Kéki László rakamazi községi bíróról lapunk a minap azt a hirt hozta, hogy több lopáson kapott s magukat a rakamazi előjáróság előtt illetlenül viselő egyének megfenyítése miatt, bűnvádi vizsgálat tétetett folyamatba. Örömmel tudatjuk olvasóinkkal, hogy a derék és köztiszteltetben álló hivatalának egész odaadással élő páratlan főbírót a törvényszék közelebb teljesen fölmentette. Jól esett, hogy előre kifejezett reményünkben nem csalódtunk.

* Októberhó elsején pénteken egy kis vándor művész-csoport mutatta meg magát. A program a mai szokás szerint, elég hangzatos és jelzőkben gazdag volt, amelynek a való távolról sem felelt meg. A társulatnak sem igazgatója, sem zime nincs. Ez nagy hiba. Eddig színészekkel együtt léptek fel. Most azonban maguk kezére működnek. Mindenesetre legkiválóbb tehetség köztük M. Dalvini, a japáni művész, aki rendkívüli és bámulatos ügyességével a művész nevet valóban megérdemli. A korcsolyázó testvérek szintén figyelemre és elismerésre méltó ügyességet fejtettek ki. E 3 művész maga elégséges a közönség szórakoztatására és mulattatására. A többi, mint Almay Mariska éneke csak ráadás, amelyet igen szívesen elengedünk volna. Zezzi (a csuda-szepségű amerikai indusnó) nem nagyon hódított, különösen első éneke egészen hidegen és érintetlenül hagyta közönséget. Későbbi darabjaival kissé melegített. A csekély számú közönség különösen Dalvini jogleari mutatványain igen jól mulatott. Még egy előadás lesz ma. Ajánljuk a szórakozást kereső közönségnek.

KÖZÖNSÉG ROVATA.*)

Felhívás a szabolcsmegegyi tanító urakhoz!

Még a múlt év decemberhó 3-án tartott központi választmányi ülésen elismertett annak szükségessége, hogy a Nyiregyháza megjelenő három lap közül egyik, amely a nevelésügyet legjobban képviseli, amely feladatának leginkább megfelel, választas-

Székely 1880. szeptember 21.

sék hivatalos közlönyül: hogy legyen Szabolcs megye népnevelőinek egy oly lapja; amelyben a felmerülő tanügyi kérdések helyesen megoldottnak, amely a néptanítók nézetét hiven tolmácsolja és amely összekötő kapocs gyanánt szolgáljon a szervezendő tanítói járáskörök és a központi egyleti választmány között.

A közvélemény leginkább a „Szabolcsi Hírlap” felé hajolt, s úgy hiszem jelenleg is ezen lap igényel legtöbb pártfogolást; mint a melynek kiadói szakértelemmel, pontossággal és hibátlanul állítják ki a lapot; mint a melynek szerkesztője a hírlap- és szépirodalmi téren elismert tekintély, a népnevelőknek jóakaró barátja és tanácsadója, s a tanügynek lelkes támogatója.

A korral haladó néptanító nem lehet közönyös a népnevelés legszentebb érdekei, fő mozzanatai iránt; saját érdekei előmozdítása, jogainak védelmezése, a szabadszólás nyilvánítása tekintetéből is közre kell működnie, egy, a megyei tanügyeket hiven tolmácsoló jól és tapintatosan szerkesztett vidéki hírlap körül. A helybeli lapok közül a „Szabolcsi Hírlapot” tartom én leginkább méltónak, a mely körül minden megyei tanügy barátjának, minden igazi népnevelőnek esportosulnia kell. Ugyanazért tisztelettel felhívom Szabolcs megye tanfőleit: sziveskedjenek e lapot minél számosságban felkarolni, szellemileg és anyagilag hathatósan támogatni annál inkább, minthogy annak buzgó és lelkes alapítója és szerkesztője évenként csak 2 forint díj mellett adja azt a néptanítóknak.

Egyébiránt kartársi és hazafiai üdvözléssel maradtam

Nyiregyházán, 1880. év októberhó 1-én.

Pazár István.

Tekintetes szerkesztő úr!

Örömmel hozom köztudomásra, a közoktatás ügyének előbbre vitele érdekében történt azon örvedetes eseményt, miszerint iskolai könyvtárunk, *öt darab iskolai olvasó könyvet szaporodott, Zoltán Paulina* ő nagysága szives ajándékából; akinek is midőn a múlt hónapban a nevelőintézetből haza jött, majdnem első gondja volt, hozzám, mint a székelyi ref. iskola-széki elnökhöz, öt darab iskolai olvasó könyvet küldeni azon kedves megjegyzéssel, miszerint ama könyveket az iskola számára adjam át.

Midőn a nemes keblű ajándékozónak eme szép tettét egyrésztől jegyzőkönyvünkben megörökíteni első kötelességünknek ismertük; más részről ezen nemes ajánlatáért fogadja a még csak nagyon ifjú, de azért mindenetre a népnevelés ügyét jólfelfogó, s szívén hordozó ő nagysága, a közoktatás érdekében ritka egyszerűt tanúsító nemes tetteért szives köszönetünket és hálánkat.

Eme mozzanatot, azért is örömmel hozom a nyilvánosság elé, vajha sok mások is az ifjú nemzedék sorából utánoznak a fölemelkedett lelkű Zoltán Paula ő nagyságának nemes tettét. Isten tartsa meg sok ideig a nevelés ügy előmozdítására s kedves szüléiknek örömeire!

Végül tudatom ő nagyságával egész tisztelettel, miszerint az ajándékba nyert iskolai olvasó könyvek első lapjára, becses neve általam beirattatván: a köny-

veket az iskolai könyvek sorába bejegyeztem, s a tanító használatára és gondos megőrzésére alá bocsátottam. Kiváló tisztelettel maradtam

Tekintetes szerkesztő urának

alázatos szolgálója:

Nemes Menyhért, s. k.
székelyi reform. lelkész és
iskola-széki elnök.

Ü Z L E T.

Oktoberhó 2-ikán.

<i>A gabonacsarnoknál bejegyzett árak.</i>	Burgny. » 1.— 80.00
Buza 100 kl. 9.75 10.00	Marha hús 1 kl. 44
Bözs » » 9.00 9.25	Borju hús 1 kl. 48
Arpa » » 5.90 6.00	Sertés » » » 52
Zab » » 5.40 5.50	Juh » » » 32
Kukorica » 7.50 7.80	Háj » » » 90
Köles » » 6.50 7.00	Disznózsir » 1 00
Paszuly » 9.50 00.00	Szalonna » » 88
Szesz lit. k. 34. n.33.	Fagyú (nyers) » » 34
<i>Piaci árak.</i>	Zöldség » » 5
Borsó » » 20.— —.00	Paprika » » 50
Lencse » » 20.00 0.00	Írós vaj 1 liter 60
Mund-liszt 23.40 —.—	Eczet » » 10
Zsemlye » 21.00 60.—	Széna 100 kl. 3.50
Buza » 19.40 00.—	Szlm. (tak) » » 1.20
Barna k. » 10.40 0.00	Bikfa 1 köbmt. 3.00
	Tölgyfa » » 2.75

Felelős szerkesztő: **Kmethy István.**

Kiadótulajdonosok:

Piringer János és Jóba Elek.

H I R D E T É S E K.

Üzlethelyiségi változtatás.

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint az eddig, a pazonyi utcában Risdorfer-féle házban lévő

fűszer- és vegyes-árú üzletemet

f. év Szt.-Mihály naptól kezdve, a nagyvendéglővel szemben, a Grädig-féle ház szomszédságában ujonnan épült saját házamba áthelyezem.

A n. é. közönség további igen becses figyelmébe magamat ajánlva, miszerint ezután is igyekezni fogok a n. é. közönség igényének úgy jó minőségű áruimmal, mint jutányos és pontos kiszolgáltatás által megfelelni.

Magamat ismét a n. é. közönségnek becses pártfogásába ajánlva, maradtam mély tisztelettel

(81. 2—3)

Glück Ignátz.

Üzlet-helyiség

V Á L T O Z T A T Á S.

Alulírott tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy üzletemet, folyó évi októberhó első napjától, az edénypiac-czal szemben fekvő **Sir Ignác ur házába teszem át.**

Együttal alkalmat veszek magamnak, **megebített üzletemet** a t. közönség további pártolásába ajánlani, ahol is a szücs-ipar körébe eső mindenféle munkák, **női és férfui** használatra, jutányos árak mellett kaphatók.

A téli időnyre különösen **gazdagon ellátam** üzletemet a **szükséges cikkekkel.**

Nyiregyháza, 1880. szept. 10.

Rotaridesz János,
szücsmester.

(78 3—3)

Földesurakhoz.

Gazdatisztnek ajánlkozik egy elméletileg és gyakorlatilag kimivelt gazdász, aki a gazdaszat minden ágában kitünő jártassággal bír.

Hivatalt azonnal elfogad.

Bővebb tudósítást Léhnert Antal könyvkereskedése ad.

(80 2—2)

LAKVÁLTOZTATÁS.

Özv. Gulyás Istvánné városi szülész, tisztelettel hozza tudomására úgy a helybeli, valamint a vidéki érdekelteknek, hogy lakását most **Szent-Mihály naptól özvegy Hokkné., volt Mlinarcsik-féle** házba, közvetlen az új izraelita templom mellett, az utcára eső lakosztályba teszi át.

Kelt Nyiregyházán, 1880. év szept. 21-én.

(77. 3—3.)

Üzleti cégváltozás.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására juttatni, mikép: az eddig **BERGSTEIN LAJOS** cége alatt vezetett „Gazdasági- és konyhabeli fa- és vas-eszköz-kereskedést” átvettem s azt f. é. októberhó 1-én megnyitom.

Üzletemben feltalálhatók minden néven nevezendő gazdasági, fa- és vaseszközök; ugymint: kapa- és kaszanyelek, fa- és vaslapátok, gereblyék, szekér- és szántótályiga-kerekek, szekértengelyek és rudak, molnár-szerfák stb. stb.

Nemkülönbén nagy választásban kaphatók üzletemben mindennemű konyhai vas- és fa-eszközök; valamint mindenféle kézi, háti és még másnemű haszon- és diszkosarak szalmából, vesszöből és nádából készítve. Különösen ajánlom utánozhatlan **Mözinger** féle csapjaimat.

Mit midőn a n. é. gazdáközönségnek becses tudomására hozni szerencsém van, bátor vagyok egyszersmind magamat és üzletemet a mélyen tisztelt vásárló közönség szives figyelmébe ajánlani; az árucikkek jósága és jutányosságáról, valamint a kiszolgálat megbízhatóságáról előre is biztosítván a n. é. közönséget.

Nyiregyháza, 1880. szeptemberhó 24.

Mély tisztelettel

GRÜNWARD BERTALAN.

(49. 2—2)

Helyiség változtatás.

PIRINGER JÁNOS és JÓBA ELEK

könyvnyomdájukat

folyó 1880. október 1-sőtől kezdve nagy-debreczeni-utca **BLAHUNKA-féle HÁZ** az ugynevezett **KOMLÓ** helyiségbe tették át.

Ugyan itt lesz, úgy a „Szabolcsi Hírlap,” valamint a „Nyírvidék” szerkesztősége és kiadó-hivatala is, hová az előfizetési pénzeket küldeni kérjük; s hol hirdetések legolcsóbb árszámítással felvétetnek.

Nyiregyházán, nyomtatott Piringer János és Jóba Elek kiadótulajdonosoknál.